

REPUBLIKA HRVATSKA
ETIČKO VIJEĆE
VRHOVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: Ev-1/2024-3
Zagreb, 18. srpnja 2024.

O D L U K A

Etičko vijeće sastavljeno od sudaca Ratka Ščekića, kao predsjednika vijeća, dr.sc. Tanje Pavelin, kao članice vijeća i Tomislava Brđanovića, kao člana vijeća, na temelju odredbe čl. 107.a stavka 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23 i 36/24 - dalje: ZS), u postupku povodom prigovora H. Š. na odluku o postojanju povrede Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“ broj 131/06 - dalje: Kodeks), odlučujući o prigovoru podnositelja pritužbe protiv odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Sv-44/2023-4 od 19. prosinca 2023., u sjednici održanoj 18. srpnja 2024.,

o d l u č i l o j e:

Odbija se prigovor podnositelja pritužbe kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanom odlukom Sudačkog vijeća trgovačkih sudova Republike Hrvatske (dalje: Sudačko vijeće) odlučeno je:

„Utvrđuje se da M. J., sutkinja Trgovačkog suda u Zagrebu, nije povrijedila Kodeks sudačke etike.“

2. Protiv te je odluke podnositelj pritužbe H. Š. iz Z., pravovremeno podnio prigovor na temelju odredbe članka 107. a stavka 2. ZS-a. i to zbog „pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešnog pravnog pristupa, uslijed čega je izostalo valjano i razumljivo obrazloženje odluke Sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske“, s prijedlogom da Etičko vijeće prigovor usvoji, ukine odluku Sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i predmet mu vrati na ponovno odlučivanje.

3. Uvodno je potrebno napomenuti kako je rad sudačkih vijeća uređen Poslovníkom o radu sudačkih vijeća broj Sv-3/09 od 21. svibnja 2009. (dalje: Poslovnínik). Odredbom članka 10. Poslovnínika propisano je da će sudačko vijeće, ako Poslovníkom nije drugačije određeno, postupati uz odgovarajuću primjenu Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09 i 110/21 - dalje: ZUP). Stoga je Etičko vijeće pobijanu odluku, u skladu s odredbom članka 115. stavka 1. i stavka 2. ZUP-a, ispitalo

u granicama izjavljenog prigovora, pazeći po službenoj dužnosti na nadležnost i postojanje razloga za oglašavanje odluke ništavom.

4. Prigovor nije osnovan.

5. Prema obrazloženju pobijane odluke Sudačkog vijeća predmet ovoga postupka je zahtjev podnositelja pritužbe da se utvrdi da je M. J., sutkinja Trgovačkog suda u Zagrebu, počinila povredu Kodeksa sudačke etike postupajući kao parnični sudac u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojevima P-1029/2023. Prema shvaćanju Sudačkog vijeća, a s obzirom na to da podnositelj pritužbe tvrdi da je sutkinja u tom predmetu postupala suprotno važećim odredbama Zakona o parničnom postupku te s nedovoljnom razinom stručnosti, pri čemu nije bila upoznata s izmjenama Zakona o parničnom postupku, čime da je u pitanje dovela visoku razinu znanja u poznavanju prava i njegove primjene kako bi bila sposobna stručno obnašati sudačku dužnost, proizlazi da se pritužba odnosi isključivo na povrede iz točaka 2 i 6. Kodeksa. Sudačko vijeće je, nakon uvida u presudu Trgovačkog suda u Zagrebu od 14. studenog 2023. broj P-1029/2023, zapisnik o održanom pripremnom ročištu kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 16. listopada 2023., presude Trgovačkog suda u Zagrebu od 21. rujna 2023. broj P-1807/2022-31, od 12. lipnja 2023. broj P-1807/2022-25, od 24. ožujka 2023. broj P-1888/2021, presudu i rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 13. siječnja 2023. broj P-1014/22 i očitovanje sutkinje M. J. od 24. studenog 2023., utvrdilo da nisu osnovane tvrdnje podnositelja pritužbe te da sutkinja M. J. nije počinila povredu iz točke 2. i 6. Kodeksa. Naime, po ocjeni Sudačkog vijeća proizlazi da podnositelj pritužbe, u suštini, sadržajem same pritužbe izražava svoje nezadovoljstvo postupanjem sutkinje u navedenom parničnom predmetu, a u odnosu na prijedlog tužitelja H. Š. da se u tom parničnom predmetu, sukladno članku 502. k Zakona o parničnom postupku, pokrene ogledni postupak, što međutim ne predstavlja povredu točke 2. i 6. Kodeksa. Naime, po ocjeni Sudačkog vijeća iz obrazloženja prvostupanjske odluke u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1029/2023 proizlazi da je predmetna sutkinja svoju odluku donijela primjenom odgovarajućih odredbi Zakona o obveznim odnosima i Zakona o parničnom postupku te je tom prigodom postupala s potrebnom razinom stručnosti i znanja i u postupku povodom ocjene povrede Kodeksa.

6. Podnositelj pritužbe u prigovoru prvenstveno ističe kako je pogrešno shvaćanje Sudačkog vijeća u pobijanoj odluci da je sutkinja zakonito postupila u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1029/2023, a kada je zaključila da je prijedlog za pokretanje oglednog spora nesvrsishodan. Pritom podnositelj prigovora ponovno detaljno obrazlaže iz kojih razloga je prvostupanjska sutkinja, radi utvrđivanja spornih činjenica, trebala zatražiti od predsjednika suda sazivanje sjednice parničnog odjela, a kako bi ista zauzela stav o njegovom prijedlogu za pokretanje oglednog spora, što je isključivo u nadležnosti vijeća sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a ne da je sama, kao sudac pojedinac, o tome odlučila, pri čemu opetovano izražava svoje neslaganje i nezadovoljstvo s načinom na koji je prvostupanjski sud tom prigodom postupio, smatrajući kako je uređujuća sutkinja postupila u direktnoj suprotnosti s odredbom članka 502. k Zakona o parničnom postupku.

7. Međutim, ističući navedene prigovore, po ocjeni Etičkog vijeća, podnositelj pritužbe nije u pravu.

7.1. Naime, kada se ima u vidu odredba članka 122. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10 i 5/14, - dalje: Ustav) i odredba članka 8. stavka 2. ZS-a iz navedenih odredbi proizlazi da sudac ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje pri donošenju sudske odluke, osim u situacijama kada se radi o kršenju zakona od strane suca koje evidentno predstavlja kazneno djelo. Pritom također treba napomenuti kako se pravilnost i zakonitost pojedinačnih i konkretnih sudskih odluka, pa tako i odluke koja se odnosi na podneseni prijedlog stranke za pokretanje oglednog spora, može ispitivati jedino i isključivo pred nadležnim sudom povodom izjavljenih redovnih ili izvanrednih pravnih lijekova, a tako nešto nije ovlašteno ispitivati Sudačko vijeća u postupcima u kojima se ispituje je li od strane pojedinog suca došlo do neke od povreda Kodeksa. To što podnositelj pritužbe u ovom konkretnom slučaju nije bio zadovoljan načinom na koji je bilo odlučeno o njegovom prijedlogu za pokretanje oglednog spora tijekom sudskog postupka u kojem je sudjelovao kao stranka, a kako to proizlazi iz sadržaja podnesenog prigovora, smatrajući da je sutkinja postupila nepravilno i protuzakonito odnosno u suprotnosti s odredbom članka 502. k Zakona o parničnom postupku ne ukazuje na postupanje suca koje bi bilo protivno točki 2. i 6. Kodeksa. Naime, tu i takvu odluku je podnositelj prigovora, kao i druge sudske odluke u tom parničnom predmetu, mogao, sukladno članku 6. ZS-a, pobijati podnošenjem propisanih pravnih lijekova. Pritom također treba napomenuti da, čak i u situaciji da pojedine odluke suda nisu pravilne i zakonite, a kada se protiv njih mogu izjavljivati odgovarajući pravni lijekovi, donošenjem takvih odluka ne može se po automatizmu smatrati da je od strane suca koji je takvu odluku donio počinjena povreda točke 2. i 6. Kodeksa. To stoga što se u konkretnom slučaju radi o odluci koja je donesena pred sudom prvog stupnja i protiv koje je podnositelj pritužbe, kao stranka u postupku u kojem je donesena, imao pravo na odgovarajući pravni lijek.

8. S obzirom na prethodno izneseno, po ocjeni Etičkog vijeća, postupak koji je pobijanoj odluci prethodio pravilno je proveden i ta je odluka pravilna i na zakonu osnovana te je stoga trebalo, temeljem odredbe članka 116. točke 1. ZUP-a, odlučiti kao u izreci.

Predsjednik Etičkog vijeća
Ratko Ščekić